

Bibliaóra – 2026. október 8.

Előfohász: „Eldöntött dolog már, amiről kijelentést kaptál, hamarosan célhoz ér, és nem okoz csalódást. Ha késik is, várd türelemmel, mert biztosan bekövetkezik, nem marad el (Hab 2,3).” Ámen.

Kezdő ének: 459. dicséret: „Az Isten Bárányára letészem bűnöm én...”

Előima: Urunk, mennyei Édesatyánk! Hálát adunk Neked, hogy ma is összegyűjtöttél bennünket, ideértünk a zajos és nehézkes nap után és együtt lehetünk a Te jelenlétedben. Köszönjük, hogy hívsz minket Magadhoz, ahogyan Ezékiás király idejében is hívtad népedet: térjenek vissza Hozzád, és keressék az Urat. Istenünk, sokszor mi is eltávolodunk Tőled, szívünkben megfáradunk, vagy más dolgok kerülnek az első helyre. Kérünk, adj most nekünk őszinte, megtérő szívet! Segíts, hogy ne csak külsőleg legyünk jelen ezen az alkalmon, hanem valóban Téged keressünk, és szívből akarjunk megújulni Benned. Köszönjük azt is, hogy amikor hozzád fordulunk, Te nem veted el a megtérő embert. Kérünk, bocsásd meg bűneinket, tisztíts meg bennünket, és újítsd meg a Veled való kapcsolatunkat. Add, hogy ez a bibliaóra ne csupán egy alkalom legyen számunkra, hanem igaz találkozás Veled. Nyisd meg az értelmünket és a szívünket Igéd előtt. Mutasd meg, mit akarsz ma nekünk mondani, és adj engedelmes szívet ahhoz, hogy amit megértünk, azt életünkben is megéljük. Kérjük, áldd meg az Igét, az együttlétünket és mindannyiunkat. Legyen közöttünk szeretet, egység és öröm, ahogyan Izráel népe között is volt, amikor Téged kerestek. Jézus Krisztus nevében kérünk. Ámen.

Textus: Krónikák II. könyve 30. része: *„Azután üzenetet küldött Ezékiás egész Izráelbe és Júdába, sőt Efraimba és Manasséba is írt leveleket, hogy jöjjenek el Jeruzsálembe az Úr házába, és tartsanak páskát Izráel Istenének, az Úrnak a tiszteletére. A király úgy határozott vezető embereivel és az egész jeruzsálemi gyülekezettel együtt, hogy a második hónapban tartják meg a páskát. Nem tudták ugyanis idejében megtartani, mert nem szentelte meg magát elég pap, és a nép sem gyűlt össze Jeruzsálembe. Így látta ezt helyesnek a király és az egész gyülekezet. Elhatározták tehát, hogy kihirdetik egész Izráelben Beérsebától Dánig, hogy jöjjenek Jeruzsálembe, és tartsanak páskát Izráel Istenének, az Úrnak a tiszteletére, mert ilyen nagy tömegben még nem tartották meg, pedig meg van írva. Elmentek tehát a futárok a király és a vezető emberek levelével egész Izráelbe és Júdába, és a király parancsa szerint ezt mondták: Izráel fiai! Térjete meg az Úrhoz, Ábrahám, Izsák és Izráel Istenéhez, akkor ő is megtér azokhoz, akik megmenekültek Asszíria királyainak a markából, és megmaradtak. Ne legyetek olyanok, mint atyáitok és testvéreitek, akik hűtlenné váltak őseik Istenéhez, az Úrhoz. Ezért hagyta őket elpusztulni, amint magatok is látjátok.*

Ne legyetek tehát olyan nyakasok, mint atyáitok! Adjatok kezet az Úrnak, és jöjjetek el szentélyébe, amelyet örökre megszentelt! Szolgáljatok Isteneteknek, az Úrnak, akkor elfordul majd rólatok izzó haragja. Mert ha megtértek az Úrhoz, akkor irgalmasak lesznek testvéreitekhez és fiaitokhoz azok, akik fogságba vitték őket, úgyhogy visszatérhetnek erre a földre. Hiszen kegyelmes és irgalmas az Úr, a ti Istenetek, és nem fordul el tőletek, ha megtértek hozzá. A futárok városról városra jártak Efraim és Manassé földjén egészen Zebulonig. De kinevették és kigúnyolták őket. Csak néhány ember volt Ásérban, Manassében és Zebulonban, aki megalázta magát, és elment Jeruzsálembe. Júdában azonban Isten keze munkálkodott, és egy akaratra juttatta őket, ezért teljesítették a király és a vezető emberek parancsát, az Úr szava szerint. Sok nép gyűlt össze Jeruzsálemben, igen nagy gyülekezet, hogy megtartsák a kovásztalan kenyerek ünnepét a második hónapban. Azon kezdték, hogy eltávolították Jeruzsálemből az oltárokat. Eltávolították az összes tömjénező oltárt is, és a Kidrón-völgybe dobták. Azután levágták a páskabarányt a második hónap tizennegyedik napján. A papok és a lévíták alázatosan megszentelték magukat, és égőáldozatokat vittek az Úr házába. Odaálltak a helyükre, ahogyan Mózesnek, Isten emberének a törvénye előírja: a papok hintették a lévíták kezéből átvett vért. Sokan voltak a gyülekezetben, akik a törvény szerint nem voltak tiszták, ezért a lévítákra bízta, hogy levágják a páskabarányt, és hogy az Úrnak szenteljék mindazok helyett, akik nem voltak tiszták. Mert a nép jó része, sokan, akik Efraimból, Manasséból, Issakárból és Zebulonból valók voltak, nem tisztították meg magukat, de az előírás ellenére ettek a páskabarányból. Ezért Ezékiás így imádkozott értük: A jóságos Úr bocsássa meg ezt mindenkinek, aki kész volt arra, hogy az Úristenhez, ősei Istenéhez folyamodjék, bár nem volt olyan tiszta, ahogyan a szentélyhez illik! Az Úr pedig meghallgatta Ezékiást, és megkímélte a népet. Azután megtartották a Jeruzsálemben tartózkodó izráeliek a kovásztalan kenyerek ünnepét hét napon át nagy örömmel. A lévíták és a papok mindennap dicsérték az Urat, erős hangú hangszereken játszva az Úr tiszteletére. Ezékiás pedig szívhez szólóan beszélt mindazokkal a lévítákkal, akik hozzáértően végezték feladatukat az Úr tiszteletére. Ünnepi lakomát tartottak hét napon át, békeáldozatokat áldozva és dicsőítve őseik Istenét, az Urat. Azután elhatározta az egész gyülekezet, hogy tovább folytatják még hét napig; és így még hét napig folytatták az örömiünnepet. Mert Ezékiás, Júda királya ezer bikát és hétezer juhot ajánlott fel a gyülekezetnek. A vezető emberek is felajánlottak a gyülekezetnek ezer bikát és tízezer juhot. A papok tömegesen szentelték meg magukat. Örvendezett tehát Júda egész gyülekezete, a papok és a lévíták meg az egész gyülekezet, amely Izráelből érkezett, és az Izráel országából érkező meg a Júdában lakó jövevények. Nagy volt az öröm Jeruzsálemben, mert Salamonnak, Dávid fiának, Izráel királyának az ideje óta nem történt ehhez hasonló Jeruzsálemben. Azután fölálltak a papok és a lévíták, és megáldották a

népet. Szavuk meghallgatásra talált, mert imádságuk eljutott a mennybe, az Úr szent lakóhelyére."

Szeretett Testvéreim az Úr Jézus Krisztusban!

Ezékiás király nem csupán Júda lelki megújulását keresi. Az egész Izráelt hívja vissza az Úrhoz. A páska megünneplésére való meghívás valójában meghívás az igaz istentiszteletre, a megtérésre és az Úrral való kapcsolat rendezésére. Ez a történet végül túlmutat Ezékiáson: **Jézus Krisztusra, a tökéletes Királyra és a valódi Paskabarányra mutat.**

1. Ezékiás látása nagyobb Júdánál. Ezékiás király levelet küldött nemcsak Júda, hanem **Efraim, Manassé, Issakár, Zebulon és egész Izráel** számára. Ez nagyon fontos. A király nem azt kérdezi először: „Ki tartozik még Isten népéhez?” Hanem abból indul ki, amit Isten már megtett. **Isten Egyiptomból nem csupán Júdát, hanem egész Izráelt vezette ki.** Ezékiás ezért nem Júda és Izráel különállását akarja tovább mélyíteni, hanem az Úr népét akarja visszahívni az Úrhoz. A cél nem egyszerűen politikai egység. **Az igazi egység az igaz istentiszteletben születik meg.** Ezékiás ezért Jeruzsálembe hívja a népet. Nem azért, hogy egyszerűen „Júdához térjenek”, hanem azért, hogy **az Úrhoz térjenek.** Ez a megtérés lényeges különbsége: nem Jeruzsálemhez kell megtérni, nem Júda oldalára kell állni, nem egy politikai táborhoz kell csatlakozni, hanem **Istenhez kell visszatérni.**

2. Az első lépés: visszatérés az igaz istentisztelethez. Ezékiás számára a lelki megújulás nem pusztán érzelmi kérdés. Meg kell nyitni a templomot. Meg kell tisztítani a templomot. Helyre kell állítani az istentiszteletet. Meg kell ünnepelni a páska. Vagyis a megújulásnak **látható és konkrét következményei vannak.** A páska nem egyszerű vallási hagyomány. Izráel számára Isten szabadítására emlékeztet: **„Az Úr kihozott minket Egyiptomból.”** A páska ezért összeköti a múltat a jelennel: emlékezés arra, amit Isten tett, szembenézés azzal, ahol a nép jelenleg van, és visszatérés ahhoz az Istenhez, Aki megszabadította őket.

3. A megújulás nem kezdődhet kozmetikázással. Ezékiás király nem szépíti a helyzetet. Nem mondja: „Nem volt minden tökéletes, de azért alapvetően rendben voltunk.” Nem. **Bűnnel szembe kell nézni.** A népnek meg kell vallania, hogy vétkezett az Úr ellen. Ezékiás levele tulajdonképpen megtérésre hív: Ne legyetek olyanok, mint atyáitok és testvéreitek, akik hűtlenek voltak az Úrhoz. Ez nehéz út. Sokkal könnyebb a múltat kozmetikázni, mint kimondani: **„Vétkeztünk.”** De nincs valódi megújulás ősinte bűnvallás nélkül. Az Úrhoz való visszatéréshez szükséges: szembenézni a múlttal, szembenézni a jelennel, nevén nevezni a bűnt, megvallani a vétket, és visszatérni az Úrhoz.

4. Az Úrhoz való megtérés nem azt jelenti, hogy később már minden rendben lesz. A történet különösen fontos része, hogy **nem mindenki tisztult meg teljesen.** Voltak, akik tisztátalan állapotban érkeztek. Mégis eljöttek. Ezékiás

pedig imádkozik értük. A leviták elvégezték a szolgálatot, és a nép részt vehetett az istentiszteleten. Itt fontos felismerni a saját korlátainkat: **Tudnom kell, mikor és mire vagyok képes Isten házában.** Nem mindenki végezhet el mindent. Nem minden szolgálatot végezhetek én. De ez nem azt jelenti, hogy nincs helyem Isten népe között. Lehet, hogy én még nem vagyok tiszta. Lehet, hogy még úton vagyok. Lehet, hogy segítségre van szükségem. De **Istenhez lehet jönni.** És ahol én még nem tudok szolgálni, ott szolgálhat az, akit Isten erre felkészített.

5. „Az Úrhoz térjen vissza” – a kegyelem üzenete. Ezékiás nem pusztán a bűnre mutat rá. **Kegyelmet is hirdet.** Azt mondja a népnek: ha visszatértek az Úrhoz, akkor az Úr is irgalmas és kegyelmes. Ezékiás nem a könnyebb utat választja. Nem hallgatja el Isten haragját. Nem próbálja úgy bemutatni Istent, mintha a bűnnek nem lenne következménye. Beszél **Isten izzó haragjáról.** De ugyanakkor meghirdeti Isten irgalmát. Ez az evangélium egyik alapvető mintája: **a kegyelem nem azt jelenti, hogy a bűn nem számít.** A kegyelem azt jelenti, hogy a bűnösnek van útja vissza Istenhez.

6. „Néhányan” mégis eljöttek. A meghívás nem maradt teljesen eredménytelen. Voltak, akik megalázták magukat és eljöttek Jeruzsálembe. Ezékiás története itt nagyon bátorító: **nem kell megvárni, amíg mindenki megtér.** Néhány ember is elindulhat. Néhány ember is visszatérhet. Néhány ember is komolyan veheti Isten hívását. A lelki megújulás sokszor nem tömeggel kezdődik, hanem néhány emberrel, akik azt mondják: **„Vissza akarunk térni az Úrhoz.”**

7. Ezékiás közbenjáró imádsága. A fejezet egyik legszebb része Ezékiás imádsága a népért. A nép nem volt teljesen tiszta. Nem mindent tettek úgy, ahogyan azt a törvény előírta. Mégis voltak, akik őszintén keresték Istent. Ezékiás pedig **közbenjár értük.** A király nem elhatárolódik a néptől, hanem közbenjár érte. Ezékiás imádságának lényege: **„Bocsássa meg az Úr annak, aki szívét az Úrhoz, atyái Istene, az Úr Istenéhez fordította...”** Ezékiás nem azt mondja: „Uram, ezek az emberek tökéletesek.” Hanem azt kéri: **„Uram, lásd meg a hozzájuk forduló szívet, és könyörülj rajtuk.”** Ez a közbenjárás lényege.

8. Ezékiás és Jézus – két közbenjáró. Itt érdemes összevetni **II. Krónikák 30. fejezetét János evangéliuma 17. fejezetével.** Mindkét helyen egy királyi személy **a népéért jár közben.** Ezékiás: látja a nép bűnét, tudja, hogy a nép nem tökéletes, mégis közbenjár érte, és Isten irgalmáért könyörög. Jézus a főpapi imádságban: ismeri tanítványai gyengeségét, tudja, hogy a világban vannak, közbenjár értük, egységükért imádkozik, szentségükért imádkozik, és azért, hogy Isten őrizze meg őket. Ezékiás közbenjárása tehát **előképe annak a tökéletes közbenjárásnak, amely Jézus Krisztusban valósul meg.** Ezékiás király imádkozik a népéért. **Jézus Krisztus imádkozik az övéiért.** Ezékiás nem tudja tökéletesen megoldani a nép bűnét. **Jézus Krisztus viszont maga lesz az áldozat.**

9. Ezékiás többet adott, mint amennyit kellett. A fejezet végén azt látjuk, hogy Ezékiás király és a vezetők **nagylelkűen adtak** az áldozatokhoz. A király többet

adott, mint amennyit feltétlenül kellett volna. Ez azonban csak előre mutat egy sokkal nagyobb ajándékra. Mert van egy Király, aki nem csupán többet adott. **Ő mindent odaadott.** Ezékiás bikákat és juhokat adott. Jézus Krisztus azonban **önmagát adta.** Nem állatok vére által lett megváltás. Nem bikák és tulkok vére által. Hanem **Jézus Krisztus saját vére által.** **10. Jézus a valódi Páskabarány.** A II. Krónikák 30. fejezetében a páska központi jelentőségű. A páska azt hirdeti: **Isten megszabadítja népét.** Az Újszövetségben ez a kép Krisztusban teljesedik be. Jézus nem csupán részt vesz a páska történetében. **Ő maga a Páskabarány.** Ő az, akire a páska előre mutatott. Ezért amikor Jézusra nézünk, már nem csupán Egyiptomból való szabadulásról beszélünk. Hanem a bűn rabságából való szabadulásról. Nem csupán Izráel egyiptomi fogságából való kijöveteléről. Hanem arról, hogy Krisztus megszabadítja az övéit a bűn és a halál hatalmából. **A Bárány vére megtisztít.**

11. A két király közötti döntő különbség. Ezékiás jó király volt. Őszinte volt. Tisztességes volt. Hálás volt. Alázattal szolgált népe felé. Közbenjárt értük. De mégis csak emberi király volt. Nem tudta saját életével megváltani a népet. Jézus Krisztus azonban a tökéletes Király. Ő nemcsak imádkozik értünk. **Ő önmagát adja értünk.** Ezékiás a nép bűne miatt közbenjár. Jézus **magára veszi a bűnt,** és meghal a bűnösökért. Ezékiás más áldozatokat mutat be. Jézus **önmagát adja váltságul.** Ezékiás a népet Jeruzsálembe hívja. Jézus minden népet és minden embert magához hív: **„Jöjjetek énhozzám...”** Ezékiás az egész Izráel egységét keresi. Jézus azért imádkozik, hogy az övéi **egyek legyenek.**

Közeének: 321. dicséret 7. verse: „Kereslek, Uram, engem, te is keress...”

Textus: János I. levele 3.fejezet 3-6. versei: *„Ezért aki így reménykedik benne, megtisztítja magát, mint ahogyan ő is tiszta. Aki bűnt cselekszik, a törvényt is megszegi, mert a bűn törvényszegés. Azt pedig tudjátok, hogy ő azért jelent meg, hogy elvegye a bűnöket, és hogy őbenne nincsen bűn. Aki őbenne marad, az nem vétkezik: aki vétkezik, az nem látja és nem ismeri őt.”*

Kedves Testvérek az Úr Jézus Krisztusban!

A tisztaság olyan szó, amelyet könnyű külső dolgokkal kapcsolatba hozni. Tiszta ruha, tiszta kéz, tiszta ház. János azonban ennél sokkal mélyebbre vezet bennünket. **A kérdés nem csupán az, hogy tisztának látszom-e, hanem az, hogy mi történik bennem Isten előtt.** Senki sem mondhatja magáról: „Én tiszta vagyok, nekem nincs szükségem megtisztulásra.” A Biblia nem azt tanítja, hogy az ember önmagát teszi tisztává, hanem azt, hogy **Krisztus tisztít meg bennünket.** Ezért a tisztaság kérdésének középpontjában nem elsősorban én állok, hanem **Jézus Krisztus.**

1. Senki sem tiszta önmagában. Az első fontos felismerésünk az, hogy **a bűn valóság.** János nagyon határozottan fogalmaz: „A bűn törvényszegés.” A bűn nem egyszerűen egy rossz érzés, egy gyengeség vagy egy szerencsétlen döntés. **A bűn Isten akaratának megszegése.** Ezért érdemes megkérdeznünk: Mit jelent Isten törvénye szerint élni? Ismerem-e Isten parancsolatait? Mit jelent számomra a Tízparancsolat? Mit jelent Jézus szerint a szeretet kettős parancsolata? Észreveszem-e a saját életemben a törvényszegést? A bűn felismeréséhez szükségünk van Isten mércéjére. Nem ahhoz kell hasonlítanom magamat, hogy „más emberekhez képest milyen vagyok”, hanem Istenhez és az Ő akaratához.

2. Nézz fel Jézusra! A keresztyén élet nem azzal kezdődik, hogy: „**Próbálok jobb ember lenni.**” Hanem azzal: „**Jézusra nézek.**” A tisztaság felé vezető út nem az önmagunkban való bizakodás útja. Nézz fel arra, Aki maga tiszta. János apostol ezt írja: „És mindenki, akiben megvan ez a reménység őiránta, megtisztítja magát, amiképpen ő is tiszta.” Itt jelenik meg a **reménység. Milyen reménységed van?** Nem mindegy, hogy Kiben reménykedünk. Ha a reménységem csupán abban van, hogy „majd egyszer jobb leszek”, akkor könnyen elfáradok. De ha a reménységem **Jézus Krisztusban van,** akkor ez a reménység elkezd a tisztaság felé terelni. **A Krisztusba vetett reménység nem passzív várakozás. Megváltoztatja az életünket.**

3. „Milyen lelki hipót használsz?” Ez lehet egy kicsit provokatív, de megmaradó kép: **Mivel akarod megtisztítani az életedet?** Jó cselekedetekkel? Öngazolással? Azzal, hogy másoknál jobb vagyok? Vallásos teljesítménnyel? Azzal, hogy elrejttem a bűneimet? Vagy Krisztus kegyelmével? A Biblia képe szerint a bűnt nem lehet egyszerűen lemosni emberi erőfeszítéssel. **Jézus Krisztus vére tisztít meg.** A Jelenések könyvében azok, akik a nagy nyomorúságból jöttek, „megmosták ruhájukat, és megfehérítették a Bárány vérében (Jel 7,14).” Micsoda különös kép: **a Bárány vére tisztává tesz.** A hófehér ruha nem azt jelenti, hogy az embernek soha nem volt bűne. Azt jelenti, hogy **Krisztus megtisztította.**

4. Miért jelent meg Jézus? János apostol nem bizonytalan Jézus küldetését illetően. Jézus megjelenése nem véletlen. Nem egyszerűen egy nagyszerű tanító érkezett a történelembe. **Isten célzott akarata volt, hogy Krisztus eljöjjön.** Miért? „Ő azért jelent meg, hogy elvegye a bűnöket.” Ez az evangélium középpontja. Jézus azért jött, hogy **elvegye a bűnt.** És itt felmerül egy fontos kérdés: **Ki képes elvenni a bűnöket?** Ki képes nemcsak megmondani, hogy valaki vétkezett, hanem valóban megbocsátani neki? János apostol válasza: **Jézus.** Azért, mert benne nincs bűn. Ő maga tiszta. És éppen ezért tudja megtisztítani a bűnöst.

5. „Ki képes megbocsátani a bűnöket?” Érdemes itt elolvasni a **Márk 2,1–12** szakaszt, a bénult ember történetét. Jézus első szavai nem azok, hogy „kelj fel és járj”, hanem: „Fiam, megbocsáttattak a te bűneid.” Erre az írástudók felteszik a döntő kérdést: **Ki bocsáthatja meg a bűnöket az egy Istenen kívül?** A történet éppen erre a kérdésre ad választ: **Jézusnak hatalma van a bűnök**

megbocsátására. Ő az, aki azért jött, hogy irgalmasságot közvetítsen. Ő Az, Aki azért jött, hogy életét adja váltságul sokakért. És itt van a kereszt titka: **Ő bűntelen volt, mégis magára vette a mi bűnünket.** Ahogyan Pál apostol írja: „Azt, aki nem ismert bűnt, bűnné tette értünk, hogy mi Isten igazsága legyünk őbenne (IIKor 5,21).”

6. Van-e bűn nélküli élet? Itt jutunk el egy nehéz jánosi kijelentéshez: „Aki őbenne marad, az nem vétkezik.” Mit jelent ez? János apostol nem azt mondja, hogy a keresztyén ember többé soha nem követ el egyetlen bűnt sem. Hiszen ugyanebben a levélben korábban ezt írja: „Ha azt mondjuk, hogy nincsen bűn mibennünk, önmagunkat csaljuk meg (IJn 1,8).” A hangsúly ezért azon van, hogy **miben maradunk meg.** A kérdés: **Mihez kötődik az életem?** A bűnhöz? Vagy Krisztushoz? Aki Krisztusban marad, az nem tud békét kötni a bűnnel. Lehet, hogy elesik. Lehet, hogy vétkezik. De nem akarja a bűnt életformává tenni. **A Krisztussal való kapcsolat megváltoztatja a bűnhöz való viszonyunkat.**

7. „Maradjatok meg az én szeretetemben” Jézus ezt mondja: „Maradjatok meg az én szeretetemben (Jn 15,9).” De mit jelent Jézus szeretetében maradni? Nem pusztán egy érzelmi állapotot. Jézus szeretetének nagyon konkrét tartalma van: **feloldozás, megbocsátás, irgalmasság, kegyelem, megkeresés, megtalálás,** és az ebből fakadó engedelmesség. Az János első levele 2,3–6 pontosan erre mutat rá: **„Abból tudjuk meg, hogy ismerjük őt, ha az ő parancsolatait megtartjuk.”** Az ismeret tehát nem pusztán információ. Nem azt jelenti, hogy tudok dolgokat Jézusról. **Ismerni őt azt jelenti: kapcsolatban lenni Vele.** És ez a kapcsolat láthatóvá válik az életben.

8. „Nem látja és nem ismeri őt.” János apostol nagyon kemény kijelentést tesz arról, aki vétkezik: „Aki vétkezik, nem látta őt, és nem is ismeri.” Ez nem azt jelenti, hogy egy hívő ember soha nem eshet el. A kérdés mélyebb: **Látom-e Jézust? Ismerem-e őt? Hozzá tartozom-e?** És itt különösen fontos a „látás” és az „ismeret”. Mi láttuk őt? Mi nem úgy láttuk Jézust, ahogyan az apostolok látták. De az evangélium bizonyágtételén keresztül mi is hozzá fordulhatunk. És van valami még fontosabb: **nemcsak mi látjuk őt – Ő is lát bennünket. Jézus lát és hall.** Jézus azt mondja: „Én ismerem az enyéimet, és az enyéim ismernek engem (Jn 10,14).” És: „Az én juhaim hallgatnak a hangomra, és én ismerem őket, ők pedig követnek engem (Jn 10,27).” Ez a keresztyén hit egyik legszebb valósága: **Jézus jelen van.** Nem egy elmélethez kapcsolódunk. Nem egy erkölcsi rendszerhez. Nem egy vallási eszméhez. **Egy élő személyhez tartozunk.** Ő lát. Ő hall. Ő ismer. És mi az ő hangját halljuk. János evangéliumának elején pedig ezt olvassuk: „Láttuk az ő dicsőségét, mint az Atya egyszülöttjének dicsőségét.” Az apostoli bizonyágtétel lényege: **Láttuk őt. Megismertük őt. Hallottuk őt. Tanúi vagyunk annak, hogy kicsoda Ő.**

9. Kétféle élet a gyülekezetben. János apostol nagyon realistán látja a gyülekezeti közösséget. Ott is jelen van kétféle magatartás. **A bűnnel közösködő ember.** A

bűn számára elfogadható életforma. Nem akar elszakadni tőle. Nem akarja Krisztus világosságába hozni. Lehet, hogy vallásos, lehet, hogy sok mindent tud Jézusról, de nem akar igazán Krisztusban maradni. **A Jézussal kapcsolatban lévő ember.** Ő sem tökéletes. Ő is eleshet. De amikor felismeri a bűnt, Krisztushoz megy. Nem önmagát tisztogatja. **Jézushoz viszi a bűnét.** Nem a saját tisztaságában bíz, hanem abban, Aki tiszta. Nem a saját igazságát építi, hanem Krisztus igazságába kapaszkodik.

Utóima: Urunk, Jézus Krisztus! Hálát adunk Neked, hogy eljöttél erre a világra, hogy megtisztíts bennünket bűneinktől. Köszönjük, hogy Te szent és tiszta vagy, mégis magadra vetted a mi bűneinket. Köszönjük a keresztet, az áldozatodat és a bocsánatot, amelyet nekünk adsz. Urunk, megvalljuk Előtted, hogy önmagunktól nem vagyunk tiszták. Gyakran elbukunk, vétkezünk, és eltávolodunk a Te akaratodtól. Bocsásd meg bűneinket, és tisztítsd meg a szívünket! Segíts nekünk, hogy ne a saját igazságunkban, jó cselekedeteinkben vagy vallásos teljesítményünkben bízunk. Taníts meg bennünket arra, hogy újra és újra Hozzád menjünk, és a Te kegyelmedben bízunk. Adj nekünk Benned való reménységet! Segíts, hogy megmaradjunk a Te szeretettedben. Add, hogy meghalljuk a hangodat, és kövessünk Téged. Urunk, amikor elesünk, emelj fel bennünket! Amikor vétkezünk, vezess vissza Hozzád! Ne engedd, hogy megszokjuk a bűnt, vagy elfogadjuk azt életünk természetes részeként. Tisztítsd meg a szívünket, a gondolatainkat, a szavainkat és a cselekedeteinket! Add, hogy az életünk Rád mutasson. Segíts nekünk, hogy ne csupán emberek előtt éljünk, hanem Előtted. Adj nekünk alázatos és őszinte szívet, amely képes megvallani a bűnét, és elfogadni a Te bocsánatodat. Köszönjük, hogy ismersz bennünket, hogy látsz bennünket, és hogy nem hagyysz el bennünket. Köszönjük, hogy Benned új életünk, bocsánatunk és reménységünk van. Maradj velünk, Urunk Jézus, és vezess bennünket minden nap Szentlelkeddel! Ámen.

Úri ima: Mi Atyánk...

Áldás: „Tehát Krisztusért járva követségben, mintha Isten kérne általunk: Krisztusért kérünk, béküljete meg Istennel! Mert azt, aki nem ismert bűnt, bűnné tette értünk, hogy mi Isten igazsága legyünk őbenne (IKor 5,20-21).” Ámen.

Ének: 96. zsoltár: „Énekeljete minden népek...”